

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מיקרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מיקרא-key:
---	----------------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזכיר-מי שאמר	מזכיר-מי שאמר										
מזכיר-מי שאמר	מזכיר-מי שאמר										
האשה שנדרה בנזיר, והיתה שותה ביין ומטמאה למתים - ה"ז סופגת את הארבעים.											כג.
הפר לה בעלה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה ביין ומטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים											כג.
אם אינה סופגת את הארבעים תספוג מכת מרדות.	רבי יהודה:										כג.
(במדבר ל) אישה הפרם וה' יסלח לה - באשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכתוב מדבר, שהיא צריכה כפרה וסליחה.	ת"ר:										כג.
וכשהיה מגיע ר"ע אצל פסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה - טעון כפרה וסליחה, המתכוון - לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה	[רבי עקיבא]										כג.
כיוצא בדבר אתה אומר: (ויקרא ה) ולא ידע ואשם ונשא עונו - ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר טלה ועלה בידו בשר חזיר, כגון חתיכה ספק של שומן של חלב, אמר קרא ונשא עונו, מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - עאכ"ן											כג.
ולא ידע ואשם ונשא עונו - ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר טלה ועלה בידו בשר חזיר, כגון שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן - ונשא עונו, המתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה, על דבר זה ידו הדווים.	איסי בן יהודה:										כג.
וכל הני למה לי?											כג.
צריכין, דאי תנא גבי אשה, התם הוא דבעיא כפרה וסליחה, משום דמעיקרא לאיסורא איכוון, אבל חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלהיתרא איכוין - לא בעי כפרה וסליחה ואי איתמר הדא, דאיכא איסורא, אבל אשה דהפר לה בעלה, דהיתרא - לא תיבעי כפרה וסליחה ואי איתמר הני תרתי, הוה אמינא הני תרתי הוא דסגי להון בכפרה וסליחה, דלא איקבע איסורא, אבל שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן, דאיקבע איסורא - לא סגי ליה בכפרה וסליחה, קמ"ל דלא שגא.											כג.
מאי דכתיב: (הושע יד) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם? משל, לשני בני אדם שצלו את פסחיהן, אחד אכלו לשום מצוה ואחד אכלו לשום אכילה גסה, זה שאכלו לשום מצוה - וצדיקים ילכו בהם, וזה שאכלו לשום אכילה גסה - ופושעים יכשלו בהם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										כג.
האי רשע קרית ליה? נהי דלא קא עביד מצוה מן המוכחר, פסח מיהא קא עביד	אמר ליה ר"ל:										כג.
אלא, משל לשני בני אדם, זה אשתו ואחותו עמו וזה אשתו ואחותו עמו, לזה נזדמנה לו אשתו ולזה נזדמנה לו אחותו, זה שנזדמנה לו אשתו - צדיקים ילכו בהם, וזה שנזדמנה לו אחותו - ופושעים יכשלו בהם.	[ריש לקיש]										כג.
מי דמי? אנן קאמרינן חדא דרך, הכא שני דרכים											כג.
אלא, משל ללוט ושתי בנותיו עמו, הן שנתכונו לשם מצוה - וצדיקים ילכו בהם, הוא שנתכוין לשם עבירה - ופושעים יכשלו בהם.											כג.
ודלמא הוא נמי לשום מצוה איכווין											כג.
כל הפסוק הזה על שם עבירה נאמר: (בראשית יג) וישא לוט	רבי יוחנן:										כג.
(בראשית לט) ותשא אשת אדוניו את עיניה											כג.
את עיניו											כג.
(שופטים יד) כי היא ישרה בעיני											כג.
וירא											כג.
(בראשית לד) וירא אותה שכם בן חמור											כג.
את כל ככר הירדן											כג.
(משלי ו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם											כג.
כי כלה משקה											כג.
(הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושיקויי.											כג.
והא מינס אניס											כג.
למה נקוד על וי"ו (בראשית יט) ובקומה של בכירה? לומר, שבשכבה לא ידע, אבל בקומה ידע.	תנא משום רבי יוסי בר רב חוני:										כג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	◇ נזיר-מי שאמר ■ מימרא ◇ ומאי הוה ליה למיעבד? מאי דהוה הוה ◇ נפקא מינה, דלפניא אחרינא לא איבעי למישיח חמרא. מאי דכתיב: (משלי יח) אח נפשע מקרית עוז ומדינים כבריח ארמון? אח נפשע מקרית עוז - זה לוט שפירש מאברהם, ומדינים כבריח ארמון - שהטיל מדינים כבריחין וארמון: (דברים כג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'. מאי דכתיב: (משלי יח) לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע? לתאוה יבקש נפרד - זה לוט, ובכל תושיה יתגלע - שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות עמוני ומואבי אסורין, ואיסורן איסור עולם. תמר זינתה, זמרי זינה, תמר זינתה - יצאו ממנה מלכים ונביאים, זמרי זינה - נפלו עליו כמה רבבות מישראל. גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה. לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן אלא אימא: כמצוה שלא לשמה, דכתיב: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה. שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'. הא קא מתהניא מבעילה דיליה כל טובתן של רשעים אינה אלא רעה אצל צדיקים, שנאמר: (בראשית לא) השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע, בשלמא רע - שפיר, אלא טוב אמאי לא? אלא לאו ש"מ: טובתו רעה היא, ש"מ. לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן, שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע - זכה ויצאה ממנו רות רות בת בנו של עגלון מלך מואב היתה. מנין שאין הקב"ה מקפח אפי' שכר שיחה נאה? דאילו בכירה דקרייתיה מואב, א"ל רחמנא: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה, מלחמה הוא דלא אבל צעורי צערינו, ואילו צעירה דקרייתיה בן עמי, אמר ליה: (דברים ב) אל תצורם ואל תתגר בם, אפילו צעורי לא תצערין כלל. לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמתה בכירה לצעירה - זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכות.
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נזיר-מי שאמר										
	ומאי הוה ליה למיעבד? מאי דהוה הוה										כג.
	נפקא מינה, דלפניא אחרינא לא איבעי למישיח חמרא.										כג.
דרש רבא:	מאי דכתיב: (משלי יח) אח נפשע מקרית עוז ומדינים כבריח ארמון? אח נפשע מקרית עוז - זה לוט שפירש מאברהם, ומדינים כבריח ארמון - שהטיל מדינים כבריחין וארמון: (דברים כג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'.										כג.
דרש רבא, ואיתימא רבי יצחק:	מאי דכתיב: (משלי יח) לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע? לתאוה יבקש נפרד - זה לוט, ובכל תושיה יתגלע - שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות										כג:
דתנן:	עמוני ומואבי אסורין, ואיסורן איסור עולם.										כג:
עולא:	תמר זינתה, זמרי זינה, תמר זינתה - יצאו ממנה מלכים ונביאים, זמרי זינה - נפלו עליו כמה רבבות מישראל.										כג:
ר"נ בר יצחק:	גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה.										כג:
והאמר רב יהודה אמר רב:	לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן										כג:
	אלא אימא: כמצוה שלא לשמה, דכתיב: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה.										כג:
רבי יוחנן:	שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.										כג:
	הא קא מתהניא מבעילה דיליה										כג:
רבי יוחנן:	כל טובתן של רשעים אינה אלא רעה אצל צדיקים, שנאמר: (בראשית לא) השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע, בשלמא רע - שפיר, אלא טוב אמאי לא? אלא לאו ש"מ: טובתו רעה היא, ש"מ.										כג:
גופא, אמר רב יהודה אמר רב:	לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן, שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע - זכה ויצאה ממנו רות										כג:
וא"ר יוסי בר' חנינא:	רות בת בנו של עגלון מלך מואב היתה.										כג:
רב חייא בר אבא א"ר יוחנן:	מנין שאין הקב"ה מקפח אפי' שכר שיחה נאה? דאילו בכירה דקרייתיה מואב, א"ל רחמנא: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה, מלחמה הוא דלא אבל צעורי צערינו, ואילו צעירה דקרייתיה בן עמי, אמר ליה: (דברים ב) אל תצורם ואל תתגר בם, אפילו צעורי לא תצערין כלל.										כג:
רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:	לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמתה בכירה לצעירה - זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכות.										כג: